

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie **Ł. D. (obecnie D.)**,

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 7 marca 2024 r., w trybie art. 535 § 5 k.p.k. kasacji wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich, od wyroku Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 7 grudnia 2010 r. sygn. akt II K 1078/10,

- 1) **uchyla pkt I zaskarżonego wyroku i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Wołominie do ponownego rozpoznania;**
- 2) **obciąża Skarb Państwa kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 7 grudnia 2010 r. (sygn. akt II K 1078/10) Ł. D. został uznany winnym tego, że:

1. w dniu 11 października 2010 roku w M. woj. [...] w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w wysokości 2600 złotych usiłował doprowadzić Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie w błąd co do możliwości i zamiaru spłaty przyznanego kredytu - w wyniku zawarcia i podpisania w dniu 11 października 2010 roku wniosku o kartę kredytową dążąc do podpisania umowy kredytowej przy czym w/w posłużył się podrobionym osobiście zaświadczeniem o zatrudnieniu i zarobkach w firmie „O. sp. z o.o.” sp. k. zawierającym nieprawdziwe dane co do zatrudnienia K.T. i dowodem osobistym wystawionym na nazwisko K. T., które miały istotne znaczenie do zawarcia przedmiotowej umowy kredytowej i uzyskania kredytu w wysokości 2600 złotych na szkodę Bank S.A. , co w konsekwencji nie nastąpiło w wyniku weryfikacji danych przez pracownika placówki banku, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa w ciągu 5 lat od odbycia co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, tj. czynu z art. art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za który wymierzono mu karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz 80 stawek dziennych grzywny po 15 zł każda.
2. od bliżej nieustalonego dnia do dnia 12 października 2010 roku w m. M., woj [...] czynił przygotowania do podrobienia, w celu użycia jako autentycy przy ubieganiu się o kredyt w placówkach banku - dokumentów w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach w ten sposób, że znajdował się w posiadaniu w/w dokumentów w ilości sztuk dwóch, które już częściowo wypełnił co do wysokości wynagrodzenia, zajmowanego stanowiska oraz wymiaru czasu pracy i opatrzył pieczęcią firmową „O. spółka z.o.o.” sp. k., którą miał posiadaniu w tym przeznaczeniu, tj. czynu z art. 270 § 3 k.k., za który wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Oskarżonemu wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od powyższego orzeczenia kasację w trybie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł na korzyść skazanego Rzecznik Praw Obywatelskich, zarzucając wyrokowi „*rażące i mające*

istotny wpływ na jego treść naruszenie prawa karnego materialnego, to jest art. 64 § 1 k.k., polegające na zastosowaniu tego przepisu mimo braku ustawowych przesłanek do przyjęcia, że Ł. D. popełnił zarzucany mu czyn w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w tym przepisie.”

Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Wołominie w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna.

Zgodzić się należy z Rzecznikiem Praw Obywatelskich, że w sprawie nie zachodziły warunki z art. 64 § 1 k.k. Pomimo wcześniejszych skazań za inne przestępstwa przed popełnieniem czynów przypisanych wyrokiem w sprawie II K 1078/10, żaden z uprzednich wyroków nie mógł stać się podstawą przejęcia recydywy. Skazany był wprawdzie pozbawiony wolności przez 2 miesiące i 9 dni po tym, jak Sąd Rejonowy w Szczecinie zarządził wykonanie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2004 r. (sygn. akt [...]), lecz czas pozbawienia wolności nie odpowiada minimalnemu okresowi wskazanemu w art. 64 § 1 k.k. Podobnie, na co zwraca uwagę Rzecznik Praw Obywatelskich, w sprawach w których wydano wyroki Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 grudnia 2007 r. (sygn. akt [...]) i Sądu Rejonowego w S. z dnia 15 lipca 2008 r. (sygn. akt [...]), postanowienia w przedmiocie zarządzenia wykonania kar pozbawienia wolności, orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, wydane zostały już po popełnieniu czynów objętych wyrokiem Sądu Rejonowego w Wołominie z dnia 7 grudnia 2010 r.

Powyższe oznacza, że rażąco naruszono prawo materialne, czyniąc podstawą wymiaru kary także przepis art. 64 § 1 k.k., gdy nie wystąpiły w sprawie przesłanki ku temu. W oczywisty sposób sytuacja skazanego uległa pogorszeniu, gdyż jego odpowiedzialność karna była oceniana w optyce recydywy.

Należało zatem orzec jak w sentencji.

[a!]

[SOP]